

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **U. K. A.**, zast. JUDr. Miroslavou Dekanovou, advokátkou, se sídlem Štítného 710/30, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 2. 2020, č. j. 42 Az 2/2019 – 33,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 19. 3. 2020 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena kasační stížnost žalobkyně (stěžovatelky) proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 2. 2020, č. j. 42 Az 2/2019 – 33, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2019, č. j. OAM-143/ZA-ZA06-P16-PD3-2012, jímž nebyla stěžovatelce podle § 53a odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), prodloužena doplňková ochrana.

[2] Dne 17. 2. 2021 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno sdělení žalovaného, podle něhož se stěžovatelka prohlášením ze dne 15. 2. 2021 na základě § 18 písm. c) zákona o azylu vzdala doplňkové ochrany. Nejvyšší správní soud se vzhledem ke zřejmé návaznosti prohlášení na předmět řízení o kasační stížnosti stěžovatelky přípisem ze dne 24. 2. 2021, č. j. 5 Azs 97/2020 – 45, dotázal, zda trvá na podané kasační stížnosti. Na uvedený přípis reagovala stěžovatelka podáním ze dne 21. 3. 2021, v němž prostřednictvím své právní zástupkyně Nejvyššímu správnímu soudu sdělila, že na podané kasační stížnosti netrvá a že ji bere zpět.

[3] V souladu s dispoziční zásadou, která ovládá správní soudnictví, může návrhovat disponovat řízením nebo jeho předmětem a může tedy i vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (§ 37 odst. 4 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud má s ohledem na obsah podání za to, že se stěžovatelka rozhodla vzít svoji kasační stížnost zpět, neboť projev vůle, jímž došlo ke zpětvzeti kasační stížnosti, nevzbuzuje žádné pochybnosti

a dané podání má rovněž veškeré ostatní náležitosti ve smyslu § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o tom, že se řízení o kasační stížnosti zastavuje.

[4] Dle § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení v případě jeho zastavení právo na náhradu jeho nákladů; to neplatí, byl-li podaný návrh vzat zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele. V daném případě však není ze zpětvzetí kasační stížnosti ani z jiného podkladu ve spise zřejmé, že by zpětvzetí kasační stížnosti bylo možné připisovat chování žalovaného, a nejedná se ani o zastavení řízení pro uspokojení navrhovatele ve smyslu § 60 odst. 3 ve spojení s § 62 s. ř. s. Nejvyšší správní soud tedy dle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 25. března 2021

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu